

leiba ärratenima, waid agga, et nemmad
pidid õppima monningad tööd teggema ja
teiseks ka sepärrast, et nemmad ei pidand
mitte ülleannetust teggema: sest ta ütles sag-
gedaste: üks innimenne, kes head ei te, hak-
kab kurja mõttema ja teggema; lapsed teh-
ke siis agga ikka middagit, mis hea on, ol-
go suur, ehk pissoke assi, olgo palju ehk
pissut, siis ei te teie ommeti sel ajal mitte
pahha ennesel ehk teistel. Weel ütles ta
neile: kui teie ollete warra õppiind tööd
teggema, siis ep olle se eddespidi raske mitte,
ja teie ei woi ilma tööta mitte rahhul olla,
agga se laps, kes ikka mängib, senni kui ta
waimuks saab, oh! temmal saab se tötege-
geminne raskest asjaks! ta nurriseb Jum-
mala wasto, kes innimesse on käsünd tööd
tehma, ta nurriseb, et ta ilma tööta et woi
leiba ja toidust sada; agga teie, kui teie
jo norelt ollete õppiind tööd teggema, teie
tännate eddespidi Jummalat, et teitel ag-
ga ikka tööd ja terwidus on, sest tötegge-

minne on teitel siis õppitud asjaks, ja
lustiks sanud.

Sepärrast, kui nüüd lapsed pidid lam-
bad ja ellajad hoidma, siis andis wanna
Mats iggaühhele middagit karjas tehha: üks
pidi omma ramato ennesega wõtma, ja
middagit seält seest peast õppima, teine
pidi sukka kudduma, kolmas paela tegge-
ma, ehk monningad head rohhud noppima,
mis innimesse terwiseks tarwis lähwad, ja
muud nisuggust tööd.

Õhto, kui nemmad koio tullid, siis pid-
did nemmad wanna Matsile ommast tööst
arro andma, ja ta kitis neid, kes wisi pär-
rast omma tööd ollid teinud, ja teised mae-
nitses ja nomis temma, ja lapsed armasta-
sid tedda ennam, kui omma issa.

Monnikord läks ta karjamale waatma,
mis lapsed teggid, siis tullid lapsed rõme-
ga temma jure, ja ta näitis ja nimmetas
neile monningad head rohhud, ja ütles —
kus, ja skuidas neid prukitakse, ja näitis